

Z přátelských kruhů

GOODWILL, W. Va., 26. února.—Ct. red. Přijmete těchto pár řádků k uveřejnění v "P. Z." Chci zase sdělit ct. čtenářům něco ze zdejší krajiny. Zima jest zde už k nevydržení. Sníh a déšť jsou na denním pořádku, tak že člověk nemůže vyjít ani ze stavení. Zde vám zasílám předplatné s doplatkem na kalendář, jež jste mi byli zaslali na mé požádání. Srdečně děkuji za čekání. Byl bych vám už dávno předplatné zaslal, kdyby se mi nebyla přihodila značná nehoda. Jak jsem vám už jednou psal, máme zde v těch uhlohodolích dosti "dlouhochmatáků". Jest tomu asi tři neděle, co jsem přišel do práce asi v 5 hodin ráno a k mému zděšení jsem shledal, že všechno mé náčiní zmizelo, a sice náčiní na odstřelování, tři špičáky na kopání uhlí a sekera. Zůstala mi tam jen lopata a to proto, že už nebyla moc k potřebě. Myslel jsem si nejprve, že mi náčiní někdo schoval a hledal jsem všude kolem, ale kde nic, tu nic. Tu slyším, že již někdo začal pracovat. Jdu tam a oni to byli dva černoši, již pracovali dohromady a měli už káru uhlí skoro naloženou. Ptám se jich, jak už jsou tu dlouho, a dostal jsem za odpověď, že už asi půl hodiny. I tážal jsem se jich dále, jestli snad neviděli jít někoho z dolu. Neviděli prý nikoho a hned se dotazovali, co prý se stalo. Sdělit jsem jim, že jest moje náčiní pryč, a tu teprve i oni shledali, že i náčiní jejich je to tam. Chodíme tedy po dolech a hledáme, ale marně. Jen jsme zvěděli, že všem uhlohodolům bylo náčiní odcizeno. Šli jsme tedy k foremanovi, kterýž o krádeži nevěděl sice více než my, ale dal nám radu, abychom vzali zbraně a šli odcizené náčiní hledat do uhlohodolů, jichž jest od nás asi 5 neb 6 vzdáleno asi na hodinu neb dvě. Tedy jsme se sebrali, každý se ozbrojil ručnicí a jdeme po stopě, vedoucí z dolu. Byly to vlastně stopy tři a z těch jsme poznali, že krádež spáchali tři dlouhoprstáci. Šli přes horu a vrchy až na cestu vozovou, kde die vše odcizené věci naložili na vůz a zavezli je někam daleko. Proto jsme se museli s nepotřízenou vrátit domů a koupiti si nářadí nové. Moje nářadí stálo \$6.00 a \$2.00 jsem prozahálet, tak že jsem ztratil najeďnou hodně. Zde se nedělá než jen 4 neb 5 dní v týdnu a ani tu člověk nevydělá, kolik by mohl. Společnost skoro nic neplatí. Máme od káry uhlí 50 centů, při tom si však musíme platit kováře a kupovat prach na odstřelování, tak že se člověk nemůže hnout. Soudek prachu, kterýž kupujeme od společnosti, stojí \$2.00, ale jest to špatný materiál, aby ho člověk polovicí vyhodil. Kupují ho soudek asi za 80 centů a nám ho prodávají za \$2.00. Prozatím dost a podruhé vám napíši něco veselého, co se zde stalo před novým rokem. S pozdravem ct. čtenářům a s přátelským ct. red. mnoho předplatitelů, trvám v úctě

Tony Brown.

ANSLEY, Neb., 28. února.—Ct. red. Nejprve vám přeji mnoho štěstí a hojně odběratelů v tomto novém roce. Já též posílám své předplatné na váš časopis, neb jsme s ním úplně spokojeni a příkladem též 35c. na premii obraz "Jan Hus se loučí se svými přáteli."—Já velice rád čítám dopisy od českých krajanů, avšak od nás nedočetl jsem se v

"Pokroku" dosud ničeho, jako by zde ani žádný krajan nebydlel. A přece jest jich zde několik, kteří list váš odbírají a jsou schopni napsat pěkný dopis. Nu, pokusím se o to sám a doufám, že příkladu mého budou jiní následovati. Nejdříve začnu s počasím a loňskou úrodou. Počasí až do vánoc bylo pěkné. Po vánocích napadl sníh a potrvál až do polovice února. Na to se počasí změnilo a co těchto pár řádků píši, není po sněhu skoro již ani památky, jenom dost bláta. Dříve hodně sněhu a mrazy, až vše praštilo a teď teplo, že člověk může dělat venku bez kabátu. Úrodu jsme měli míšty špatnou, míšty však měli dobrou a sice tam, kde nepadaly kroupy. Nám obilí poškodila rez a dne 5. srpna přišly kroupy a více než polovici kornu nám zničily. Někteří farmeři však kornu ani neloupali. V minulém čísle jsme četli, že se hodlá do Custer okresu přistěhovat p. Jan Maruška od St. Paul, Neb. Než nevíme, do kterého kouta zavítá, neboť jest okres Custer veliký a má ještě mnoho pozemků nezabraných, tak že by si zde chudý člověk snáze mohl pomoci ku svému než ve státech jiných. Zde by koupil za \$1,000 dobrou čtvrt a kdyby na to dal polovičku, bude mu společnost zbytek čekat třeba kolik let.—Co pak se as stalo s panem Mackem z Touhy, Neb., že nedává o sobě nic vědět? Rád jsem čítal jeho dopisy, byly šprýmovné a též poučné. Proč nepíše? Dříve povzbuzoval korlivě čtenáře k dopisování do "Pok. Záp." a když mnozí z nich si dali říci, tu sám hodil hlentu do žita. Prozatím končím, neb se mi již víčka zavírají. Co nejdříve sdělím s vámi více. Se srdečným pozdravem všem čtenářům a čtenářkám i celému personálu známám se v úctě

Jos. Bubák.

NEW PRAGUE, Minn.—V minulém čísle t. l. zmínil jsem se o nehodě, jež potkala onehdy našeho venkovního rozvážeče pošty č. 2. A tu musím říci, že jsou lidé vskutku tak bezohlední, pokud se týče otevření cest, že jest to až k neuvěření. Poštu očekávají každý den, zdali ale je možno jim ji dostat, na to se nikdo neptá. Tu a tam slyšíme stesky mnohých farmerů, že nedostávají pravidelně poštu, po většině ale, jak již svrchu podotknuto, o cestu se nikdo nestará, a tu ti ubozí pošťáci sobě pomáhají jak nejlépe mohou. A já se jim nedivím—já bych dělal to samé. Život můj jest mi přece milejší nežli celá pošta a podobně se to má i s těmi pošťáky. Když přijedou do závějí aneb do bláta, jež sahá konfů až pod blícha, tu, mohou-li couvnout, aby se mohli vrátit, mám za to, že jsou v úplném právu. Poštovní zákon nřizuje, že pošta musí býti dodána každý den, pakli cesta jest otevřena atd., zároveň ale praví, že jsou farmeři povinni držet cesty otevřené a v takovém pořádku, aby pošťák za každého počasí mohl bez nebezpečí života a poškození pošty každého dne vyplnit svou povinnost. Co nevidět budeme mít opětě jarní volby, volby úředníků. Teď právě jest na čase, abychom si zvolili muže, kteří by hleděli zadržet svůj úřad svědomitě a ne stranně, zvláště pak úřad cestáře "road bosse", který vyžaduje nejen vyplnění místa, ale taktéž schopnost a pšisnost. Často se ale stává, že "rodbás" dá soudek

dopoledne a odpóidne se sbírá, a tak pomaloučku, nežli jehně vykrváčí, jest čen hodín a jede se domů. A to se opakuje až většina nás máme taxy oddělaný. Drahý ten čas se utrácí a práce? Někteří jsou zase tak svědomití, že nechití ten krásný siuný den prozahálet (snad že musí připlatit ten desáček?), jede obdělávat cesty sám s potahem, sám si naloží a ono prší, jen šupí, svědomí mu ale nedá, aby zahálel. Jiný jest opět povděčen tomu, že může dělat na cestě, neb jsou to pro něho dny odpočinku a kde nic neztrácí. Kdyby nebylo toho, snadno by se mohlo stát, že by se rozstonal, když jest člověk zapřažen od božího jara až do zámru a den ode bez oddechu pracuje. Já se tomu pranic nedivím, že pak člověk ten s radostí jde "na cesty," kde mu jest odpočinek vítaným.

Není tedy divu, že se v člověku krev i žluč bouří, když slyší, jak jsou letos cesty v pořádku, ehm, totiž jen když jest sucho. Ale jen dost malý dešťiček a plavíme se až po nápravu. Město by nám prý mělo pomoci! A snad také i navéztí cesty štěrkem? To by tak ještě scházelo! Co pak by dělali někteří z nás, když by se nedělalo na cestách? Snad by nechtěli jet obdělávat do města? To bych jim ale neradil, neboť tam teď mají cestáře pšisného, kterýž je sice ještě mladý, ale byznisu svému rozumí (jest to p. Václav Tuma). Tam se nejede do práce o půl deváté ráno a o půl třetí odpoledne; chce-li za den plat, tak musí pracovat celých deset hodin. To není jako u nás na venkově, kde se jede pro bečičku 3 až 4 míle ráno okolo 9 hod. a nepřijede se třeba až o čtyřech odpoledne, zatím co my ubožáci trápení žizní v potu tváře obděláváme za něho. A teď abychom se posilnili, dáme si bečku někde do chládku a nežli se nadějeme, jest slyšet ve mlýně parní pišťalu, jest šest hodin. Jedem tedy spokojeně domů s tím blahým vědomím, co jsme vykonali práce. Co tu bylo lopotení za ten boží den, ehm, šest až osm mužů a tři až čtyři potahy (a někdy ještě více). Po práci ale, co se totiž udělalo, nikdo se neptá (toliko dle formátu).

Jest tudíž na čase, aby se stala nějaká změna, aby byli státem na tuto práci ustanoveni dozorcí, aneb aby ten, kdo není schopen zadržet úřad takový, nepřijímal jej. Dále bych byl toho náhledu, aby cesty byly lépe čistěny na podzim, zvláště pak tam, kde jest plno roští a vysoké trávy, kdež se v zimě sníh staví a způsobuje veliké závěje a na jaře, když to boží slunko sníh ten rozehřeje, plavíme se v propastech hlíny. Pak by bylo třeba nechat cesty širší, tak aby alespoň dva potahy mohly podle sebe projít. Dále, když se cesty upraví a stoky po stranách nechají, aby voda stékala, neměly by se tyto zadržovat a stavět tak vodu. Měl by býti zákon, že ten, kdo stoku zadržuje a i cestu zúmyslně přeorá, měl by býti trestán peněžité a též káznici. Mám za to, že veřejná cesta "Public Highway" jest takřka majetkem všeobecným, kterého by nemělo být takto zneužíváno, že i časem nebezpečným se stává pro obecnost. Co tu bylo již vyjednávání a psaní ve prospěch dobrých cest (Good Roads), ale doposud není nic vykonáno, zvláště zde u nás. My u nás snad je nepotřebujeme, neb do Prahy nemáme tak daleko a ti zadáci at jedou do Heleny aneb Lexington (na Helenu s putrem, jak říkali naši slavní předkové před 40 roky, a do Lexington na ryby). Městečko toto založeno snad bylo dříve ještě, nežli se Minnesota stala státem, na březích krásného jezera, ale, bohužel, nějak zakročilo. Má však jeden mlýn (který snad již nemele), jednu pilu, jednu mláskárnu, dvě ko-

várny, stiel methodistký, veřejnou školu (district school) dvě obchody smíšeným zbožím a syrobárnu, nedaleko pak vyrábějí košťata. To jest asi celá výstavnost onoho města.

Pustil jsem se trochu daleko od Prahy a proto vracím se zpět, abych ukončil tyto řádky doma za kamny, neb jsem doslechl, že budou v Praze na masopust dudy. Nechám tedy vše až na podruhé, neb tak vzácná příležitost se nám zde nenaskytne než jen jednou za rok, zvláště co pan Jos. Tyra přestal býti hostinským.

Váš čtenář.

WESTON, Neb., 1. března.—Ct. red. Blíží se doba dnů bláznivých, konec masopustu. Za časů pohanských byly skutečně dny bláznů, v nichž bylo dovoleno páchat mnohdy i ty nejsurovější hanebnosti a rozpustilci, aby nebyli poznáni, brali si škrabošky. Rejdy své mohli pak prováděti beztrzně, mohli úřadníkům a vůbec každému, na koho měli svrchu, vyčítati jich přestupky a poklesky, což mělo za následek pranic i vraždy. Než přestupníci v dny ty nebyli trestáni a později jim nesměl nikdo přestupky jich vyčítati. Škoda, že to není dovoleno i tady. I zde páše se dosti nepravostí a daremností a neškodilo by věru, kdyby se mohla úřadníkům, kteří nechárají zákony, ano i sami je libovolně překročují, říci pravda do očí. Než marno o tom mluvit, neboť bláznivých dnů zde není. Řekl mi jednou právník, pokud prý budu mluvit pravdu, že nikdy nevyhraju. Právník prý jest pro výhru a když vyhraje, má pravdu, třeba udělal z kobyly valacha. Inu, musíme to tedy již ponechat osudu. V Čechách se ještě udržel ten pohanský zvyk při oslavě ostatků. Nás bylo osm hochů, avšak nesměli jsme se na maskary ani podívat a přece jsme vyrostli.

Musím vám též sdělit, co se mi přihodilo před 40 lety. Otec mě jednou povídá: "Josefe, co pak se nebudeš ženit? Jsou ti již 23 roky a já myslím, že vše má svůj čas. Letos je dlouhý masopust, tak na to jen s kuráží. Máš nějakou holku?" — "Ano, otče! Rád bych si ji vzal." — "Víš už o tom?" — "Neví, ale já ji chci už dva roky." — "Ta bude jistě tvá, jen až se o tom dozví." — Když ale holka se dověděla, že tam přijdu, utekla a 14 dní nebyla doma. Vrátila se až po masopustě a byla by měla z toho smrt. Byl to prvý krok a tak nešťastný. "Otče, pravil jsem roztrpčen, "to je vina vaše. Pořád jste mě jen posílal do kostela, ale do hospody, jež je vedle, jste mě neposílal nikdy. Vy jste chtěl, abych byl doma při teletech a tak se stalo, že jsem zů-

škem a kdo chce bulky brzy odprodat, musí je naučiti chodit i do hospody. Ale co derchmant nechtěl. Přišel jsem o masopustě k muzice, držet — kamna. Hospodský, dobrá kopa, nutil mě pořád k tanci. Já ho těšil, že půjdu, ale až podruhé. Tak to šlo pořád, až mi konečně přivedl hezké děvče, učitelovu dceru, jež ale rovněž neuměla tancovati. Hospodský mrkl na muzikanty a ti spustili hned nějakou divokou. Podnes nevím, jaká to byla, ale podle skákání myslím, že to byla zdejší "quadrille". Skákali jsme proti sobě jako dvě světlka. Lidé se smáli a já si liboval, jak nám to jde. Konečně ale muzikanti přestali hrát, snad proto, aby se mohli smát také. Hůře ale bylo doma. Kantor žaloval otcí o škaredé středě, že jsem si dělal z jeho dcery smích a tu jsem zas tančil "quadrille" doma. Marně bylo mé namítání: "Tatínku, jest půst, tanec se zapovídá." Dostal jsem neberné mince víc než otec zlata. Holka pak na mne tak škaredila, že měli starost, aby nezůstala šilhavou. — To, laskaví čtenáři, není žert, nýbrž pravda, jsou tu svědci. — Proto také mám vždy zlost, když se blíží ta bláznivá doba. V úctě

Jos. Kastl.

LYLE, Okla., 9. března.—Ct. red. Musím také napsat něco z naší Oklahomy, neboť, ač jest zde dosti odběratelů Pok. Záp., jsou dopisy letošní zimu řídkými v něm hosty, tak že se zdálo, jako by byli zdejší dopisovatelé všichni pomrzli. Ostatně by to ani nebylo nic divného, neboť jsme zde letos měli zimu, za kterou by se, myslím, nemusela stydět ani Kamčatka. Ale pšenice si doposud stojí dosti dobře. Ty, co nebyly zvěšle na zimu, nyní pěkně vzcházejí a proto, nepřijde-li nic do toho, mohli bychom úrodu pšenice míti dosti dobrou. Ačkoli byla tedy zima dost špatná, na pšenice byla zas dost dobrá, neb nám po celou zimu leželo hedně sněhu a když drobet sešel, tak napadl zas jiný. Za to dobytek letos zkusil mnoho. Kdybychom měli mít takovou zimu každý rok, myslím, že bychom si museli natáhnouti provazy od stavení k maštali, abychom někde ve sněhu neuvázli. Právě, co toto píši, pěkně prší a proto doufám, že budeme mít na nějaký čas dostatek vláhy. Někteří farmeři začali již síti ovsy. Jak se zdá, budeme mít letos jaro dřív než jiná léta, nezačne-li totiž zas mrznout. S přátelským pozdravem všem čtenářům a čtenářkám Pok. Západu trvám v úctě

Zpravodaj.

Předplat'te se na Pokrok pouze \$1 ročně.

Lumír Rye

Pravá čistá samožitná, 10 roků stará

4 plné kvarty	\$3.50
3 gallony v soudku neb v láhvích,	9.50
4 3/4 " " " "	15.50

Veškeré dopravní výlohy až k Vám platíme sami.

ZDARMA zašleme s objednávkou 5 gallonů kořalky, vína, neb likéru

JEDEN GALLON dobrého vína (vyjma piva a libu)

Schneider & Klein

Jediní čeští obchodníci lihovinami ve Sp. St.

1232 So. 13th St., Omaha, Neb.

Předplat'te se na Pokrok pouze \$1 ročně.